

spec

Rasmus Andersson

index

PORTRÄTTSERIER

3-8	Lillebroder Andreas
9-12	Fredrik Arrelid
13-17	Hanna Johansson

BLANDAT PORTRÄTTFOTO

19	Alexander Kirsz
20	Farfar och Skeden
21	Tobbe visar hur farlig han är
22	Jerry Svensson
23	Steven Banks
24	Självporträtt med lådkamera
25	Rolf vs Steven
26	Martin Fredriksson
27	Mamma Eva
28	Tobbe och hans torn
29	Min fotolärare Jerzy

BLANDAT ÖVRIGT

31	Johan och Lucas
32	Emma och ladan
33	Nyckelpiga på ett blad
34	Andreas på ett häng i Hovden

35	Snubben som det inte gick så bra för
36	Sol, sol och lite mera sol

HOVDEN FEB. 2002

38	Johan utanför stugan
39	Isfationer
40	Andreas ovanför ett bågrail
41	En kille från snowboardgymnasiet
42	En annan kille från snowboardgymnasiet

ILLUSTRATION & COLLAGE

44	Green Gunnar
45	Bruce Lee
46	Le Girlie
47	Adi's Pointin'
48	Autumn Tower
49	Sundown & Kubism
50	Samba
51	Cleaning Up
52	Green Buildings
53	Blandade collage
54	Slutord

BRODER

Här är min broder. Han är två år yngre och galen.

Jag valde de här bilderna för att de speglar en sida av honom som många inte ser.

Han är faktiskt en snäll pojk.

PORTRÄTT FOTO

Bl. 3,5 1/60 sek. 800 ISO 24mm

Den här bilden är tagen i våran stuga i Hovden, Norge. Färgerna är retoucherade en aning för att lyfta fram den gula tonen som originalet har.

Andreas ser ganska rolig ut och Johan, Andreas klasskompis, ser oberörd ut, precis som om det är så Andreas brukar vara.

Andreas i det karga snölandskapet utanför våran stuga i Hovden, norge. Det är natt och vi har precis hoppat från taket.

Bl. 4,5 1/60 sek. 800 ISO 70mm

Varför jag valde den här bilden är ganska klart för mig. Den är kul. Dels handlingen i sig; att göra en bakåtvolt från husnocken och dels kompositionen och tekniken.

Andreas kan va lite crazy ibland, vilket detta fotot får berätta.

Bl. 4 1/125 sek. 200 ISO 24mm

En mer eller mindre flummig bild på min lillebror.

Bl. 8 1/125 sek. 100 ISO 28mm

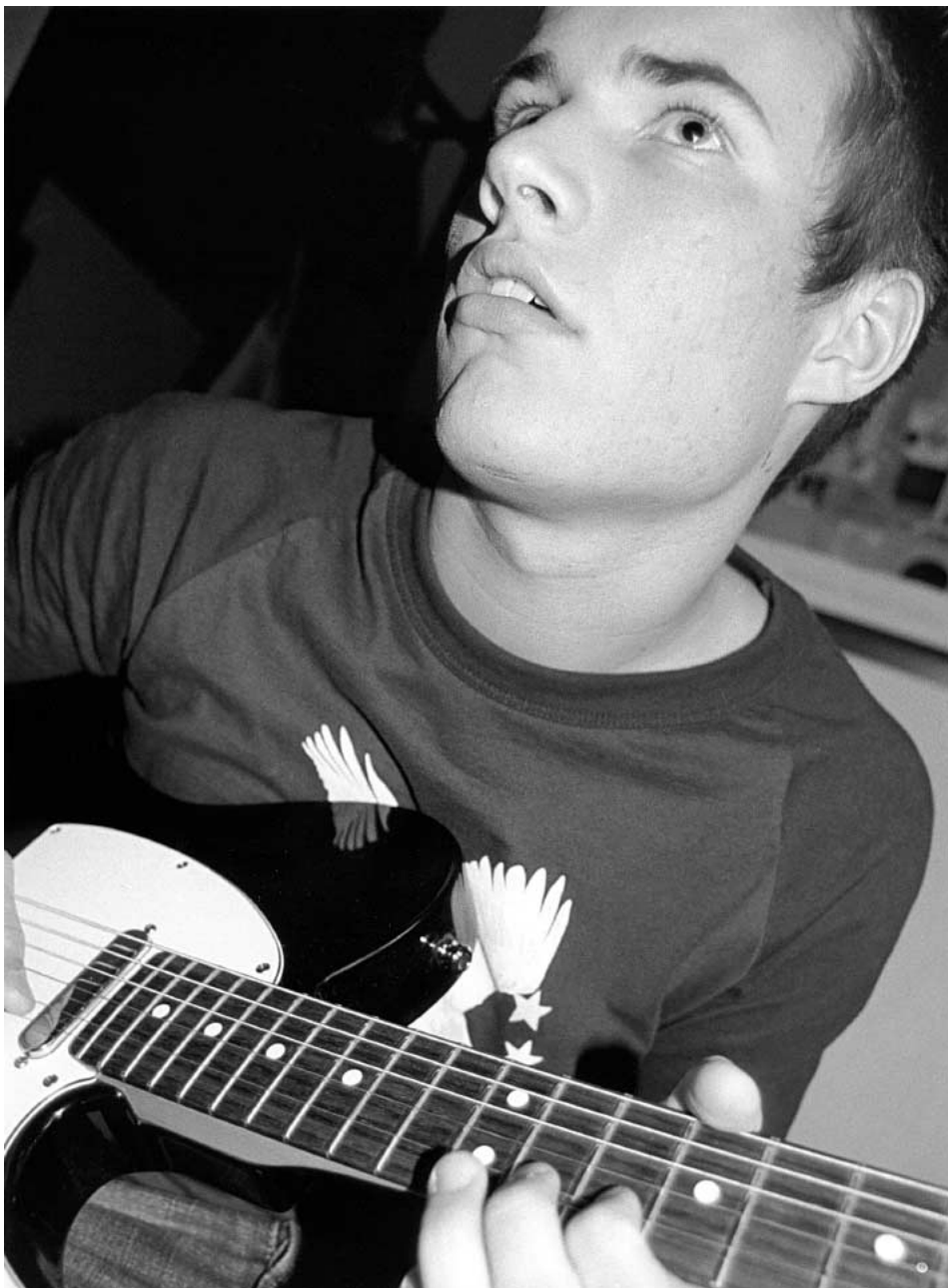

Gamlastan i Stockholm

I våras var jag, min Broder, Moder och hennes kille Magnus i Stockholm och hälsade på lite släktingar. Släktträffar är oftast inte det roligaste som finns.

Jag och brorsan drog ner till stan och gick upp på Söder och sedan ner igenom gamla stan' där jag tog den här bilden på honom.

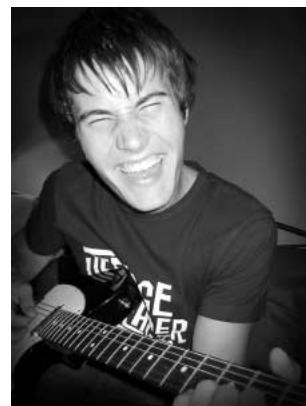
Ljuset som bryter loss Andreas från bilden verkar på ett onsynligt sätt och bildar en ganska jämn ljuskomposition åt våra ögon tycker jag.

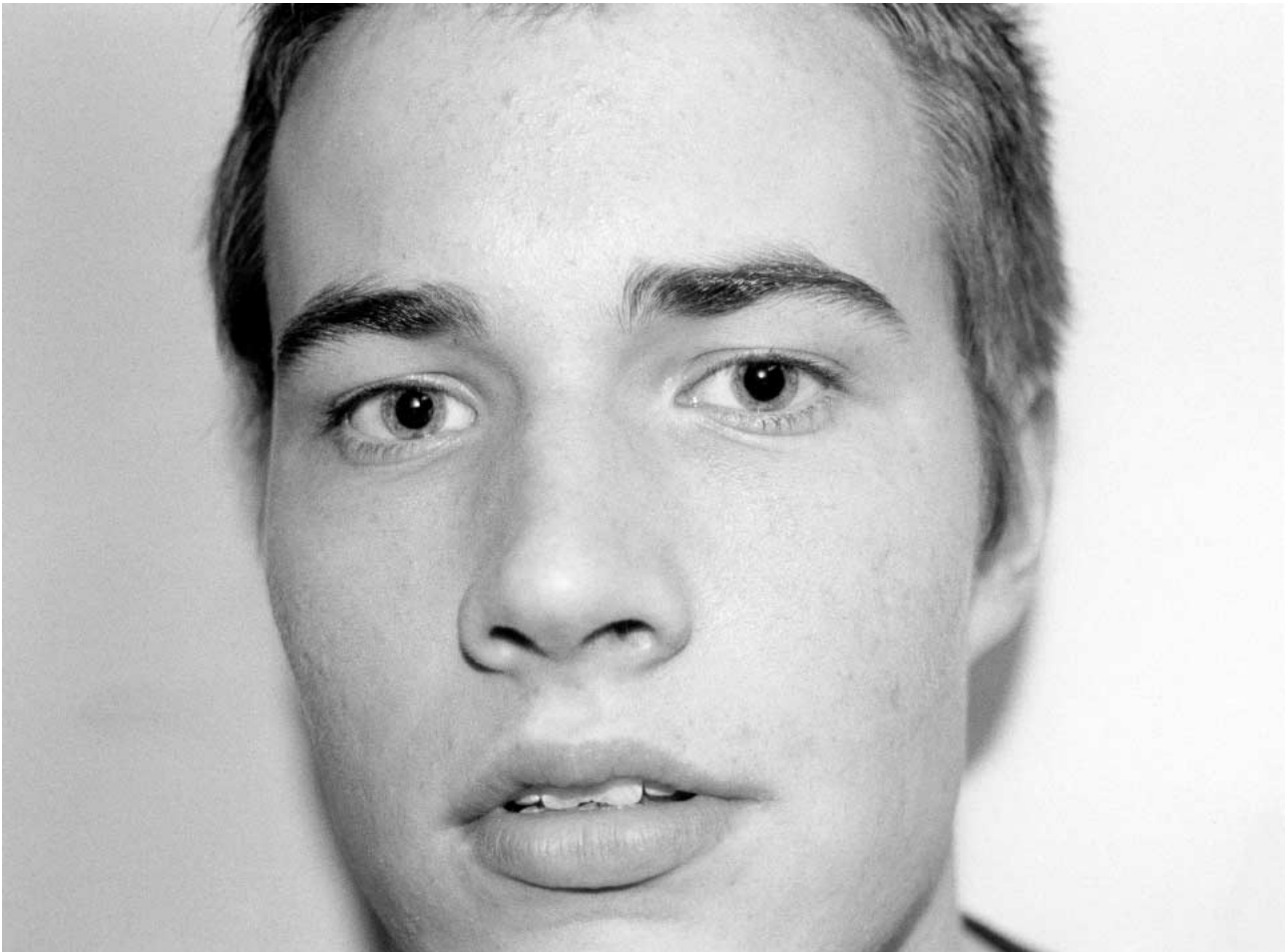

ARRELID

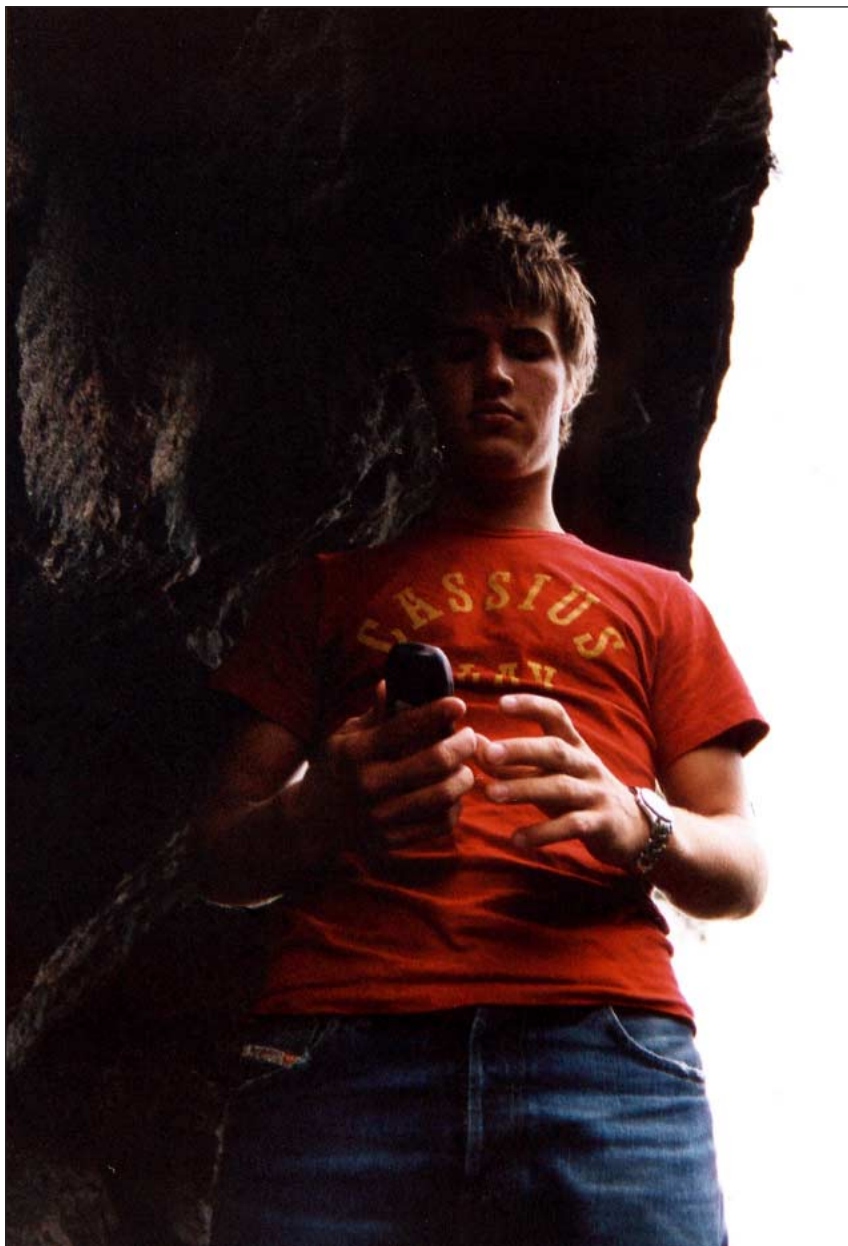
Fredrik Arrelid är en av mina bästa vänner. Han är helt crazy och tycker om rock & glass.

Med följande bilder vill jag visa Fredrik som han var och är.

Baksidan på ett pingisbord tillsammans med den inbyggda blixten i kameran lämnar en platt och intressant bild. Blicken från Fredrik säger oss något som man oftast inte använder ord för att säga.

Trollhättan bjuder på gamla slussområden där det har vandrat tusentals fötter genom åren. Här står Fredrik under en klippa. Tittar han över sin vänstra axel ser han vattnet 25 meter ner i fallfåran.

Blandningen med mobiltelefon och det gamla uråldriga, uthug-gna berget reflekterar Fredriks passion för både historia och roliga prylar.

Fallens dagar 2001

Innovatumgrillen sommaren 2000

Sensommaren år 2000 hade vi en ganska stor och rolig grillfest nere vid något som heter Innovatum. Det var en såndär perfekt tillställning!

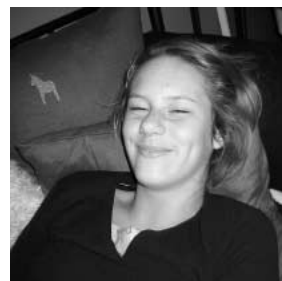
Här ses Fredrik först flyta igenom lysrörslamporna på andra sidan av göta kanal. Bilden under har en stor känsla i sig, om inte minst för oss som var på grillen den gången. Fredrik spelar några lugna rocklåtar på guran och några sjunger stilla med och tuggar i sig en bit korv mellan refrängerna.

HANNA

Hanna är en naturlig skönhet som gör sig bra framför kameran. Hon är också en god vän och duktig fotograf.

Jag har valt att ge Hanna en serie här för att några av de bilder ni kommer att få se här verkligen har gett mig inspiration... av mig själv! Det naturliga och nära sättet framför kameran gör mycket av bilderna.

Det som slår mig med det samma när jag ser den här bilden är den klara och nästan fantastiska linjen som börjar ovanför höger öra, från Hanna sett, ner med kinden och ut under hakan. Jag gillar former även i de enklaste lagen, som i det här fallet; i en linje.

Bilden valde jag också för att den bestämda blicken, som berättar att hon vet mycket mer än hon verkar veta, verkligen är lite av Hanna.

Bl. 4 1/60 sek 100 ISO 80mm

Med en Spansk semesterfläkt och en snabb film kan man få Hanna att flyga fram. Den här bilden ger faktiskt ingen djupare inblick i Hanna, men jag valde den för att jag gillar den både formmässigt och det som den säger till en person som inte känner Hanna.

Bl. 4 1/60 sek 100 ISO 50mm

En kul bild som känns väldigt ärlig och öppen. Roligt med ljuset och hur ögat trillar in i bilden. Man snurrar runt lite upp och ner men hittar behagligt fram till Hanna ändå.

Det här fotot berättar lite om den goa och roliga Hanna.

Bl. 5,6 1/60 sek 100 ISO 35mm

Den här bilden tycker jag är lite rolig. Hanna skojar till det och försöker titta på sin näsa och blåsa på den på samma gång. Men kroppsspråket stämmer inte riktigt överens med handlingen på något konstigt sett.

Hanna hittar på luriga saker ibland.

Bl. 5,6 1/60 sek 100 ISO 80mm

blandat

Sidorna som
följer innehåller
blandade bilder
på människor.

Alexander Kirsz

En gammal god vän till mig heter Alex. Han är en riktig kanonkula på form, färg, konst och skateboard. Alltid snäll och med en positiv inställning fastnar han på filmen som ett lager superlim.

Bakgrunden känns som vimmet av information och vägar i livet, medans Alex finner sig i lugnet och är målmedveten. Den naturliga ansiktshållningen och längtande blicken ger bilden den där extra kryddan.

Farfar Lennart

Jag har alltid gillat min Farfar för den kluriga och käcka person han är.

Den funderande blicken och udda kompositionen lägger en speciell känsla på den här bilden. En av mina absoluta personliga favoriter genom tiderna.

Visst talar den ett annat språk till mej eftersom det är en människa som står mig väldigt nära, men jag hoppas att även en betraktare utifrån kan få sig en upplevelse av bilden.

Tobias är en farlig kille när han leker farlig. Men han skulle nog inte ens boxa till dig om du förtjänade det.

Jag tog den här bilden efter en filmkväll hos en kompis som heter Josefine. Vi hade kikat på några avsnitt av Skrotnisse som Tobbe just hade köpt. Även hans vantar var nya och det är klart man måste provboxas lite.

Tobbe visar hur farlig han är

Jerry Svensson

En gråmulen dag, hösten 2000, hängde jag på en polare (Alex) ner till Göteborg för att fota lite skateboard. Vi mötte upp med några kompisar från Göteborg och åkte till ett ställe där det fanns två elhus eller något liknande, som låg i en sluttning, mitt emot ett höghus. Mellan taken på de små husen fanns ett mellanrum på 2 meter brett och 3 meter djupt.

Med teleobjektiv placerad i sluttningen knäppte jag av när Jerry befann sig mittemellan taken med brädan mitt mellan benen.

Steven Banks

Farsans kompis Steven var på väg att gifta sig. Sånt kommer man inte undan med utan att bli busad med lite först.

Steven fick flyga högt, bada kallt och dricka mycket den dagen.

Här står han ute på taxibanan på flygplatsen i Trollhättan och anar antagligen vad han är på väg att få uppleva.

Hemmabyggda lådkameror är aldrig ute!

Viggo heter modellen som jag och en kompis (Tobias) byggde i början av årskurs två på Mediegymnasiet. Här tar jag en bild på mig själv.

Här är fortsättningen på historien om Farsans kompis som fick sig en flygtur innan han gifte sig.

Rolf, som sitter brevid Steven, skojar lite om hur man gör när de senare skall fälla ut fallskärmen.

Ett ögonblick som är fångat. Steven sitter skrämt ihopkrupen med axlarna högt och Rolf skrattar åt situationen.

Hemmatryckta T-shirtar var tufft och Team MOBILE kallade vi oss på nätet och i skolan.

Här är Martin Fredriksson i solen med sin färska Team-mobile t-shirt.

Mamma Eva i solen utanför ett brandgult hus på Söder i Stockholm.

Färgerna blått och gult samverkar i harmoni för en gångs skull och mammas bruna hud och ljusa hår matchar upp ganska bra.

Jag valde den här bilden för att den dels har min stil i komposition och ljus och dels valde jag den för att det är min goa Mamma som glatt motiv.

Efter att ha funderat ut bilden klart och tydligt i huvudet några dagar innan, stannade jag och Tobias vid vattentornet för att testa min idé.

Själv gillar jag bilden och dess perspektiv. Ljuset är också en viktig komponent, i alla fall var det viktigt i mina tankar. Ett direkt solljus skulle krävt upplättningsblix och jag skulle antagligen fått ett helt annat resultat.

En bild som jag såhär i efterhand är nöjd med. När jag precis hade fotat Jerzey och några kompisar i studion, tyckte jag inte att bilden var en utstickare, men först senare på kvällen när jag hemma gick igenom bild för bild i ro och lugn, upptäckte jag den.

Ren och tydlig komposition med harmoni i gråskalor.
Den stora tomma ytan till vänster vägs upp av

Jerzeys detaljerade hår och skägg. Blicken och själva ansiktsspråket talar för sig själv. Lite mystiskt med en gnutta av stabilitet och självständighet.

Jerzey har lärt mig mycket om foto de tre åren jag gått på Mediegymnasiet.

blandat övrigt

Sidorna som
följer innehåller
blandade bilder.

Johan och Lucas var två riktiga busfrön i våran klass. Oftast med byxorna i knävecken och med munnen stängd. Efter en liten stund med dem i studion så började det släppa loss. Johan har precis låssatssparkat Lucas och Lucas gav igen med en riktigt mjukbox.

Det var en väderväxlande vårdag ute i Vänersnäs. Jag och några kompisar spelade in en film och medans jag och Emma var kvar i Vänersnäs och packade upp kamerautrustningen, åkte en annan kompis och hämtade skådespelare och mat.

Emma som går längs vägen på bilden var nyfiken på en gammal lada som såg övergiven ut, mitt ute på en lerig åker.

Bilden ger en ganska osäker stämning då det är svårt att tidsplacera den. Molninformationen och Emmas ensamhet bidrar också de till den effekten.

En varm sommarmorgon i Stockholms skärgård promenerade jag ut och fick utanför huset syn på en nyckelpiga mitt bland några blad. Fotosugen som jag var valde jag det klassiska i en sådan här situation; kort skärpedjup och en centrerad komposition.

En pampig bild som gör sig bäst i stort format.
Lillebror på ett överhäng i Hovden, Norge.

En bild från en serie om skräck. Serien består av ca 10 bilder som berättar om en mans undergång och inträde i en mer eller mindre surrealistisk nutid.

Det låter flummigare än vad det är. Hur som helst gillar jag bilden och dess berättadne och informativa komposition.

Vad vore vi utan naturen och solen?

Jag valde att ha med den här bilden för att den berättar något som jag ofta tänker på men sällan pratar om.

hovden

Sidorna som
följer innehåller
bilder från
Hovden, Norge.
Februari 2002

En vacker vintereftermiddag då solen är på väg ner från den numera lila-blå himmlen.

Johan pulsar runt bakom stugan som vi snart skall in och värma oss i.

Känslan i bilden gör den till ett självklart val.

Från mitt öga sett vackra former av is, snö och timmer.

En småmulen morgon smyger
Andreas försiktigt över ett "rail"
och fortsätter ner mot Lars
och Johan som väntar spänt på
nästa etapp i backen.

Vanligtvis är det hårt, obekvämt
och fullt av folk när man åker på
rail. Här ser vi motsatsen.

Christoffer Hovden placerar näven mittmellan fötterna och bemästrar stolt bigjumpet för att lugnt och mjukt plocka av sig brädan och gå upp för backen igen.

En okänd åkare bosätter sig för några ögonblick i luften.

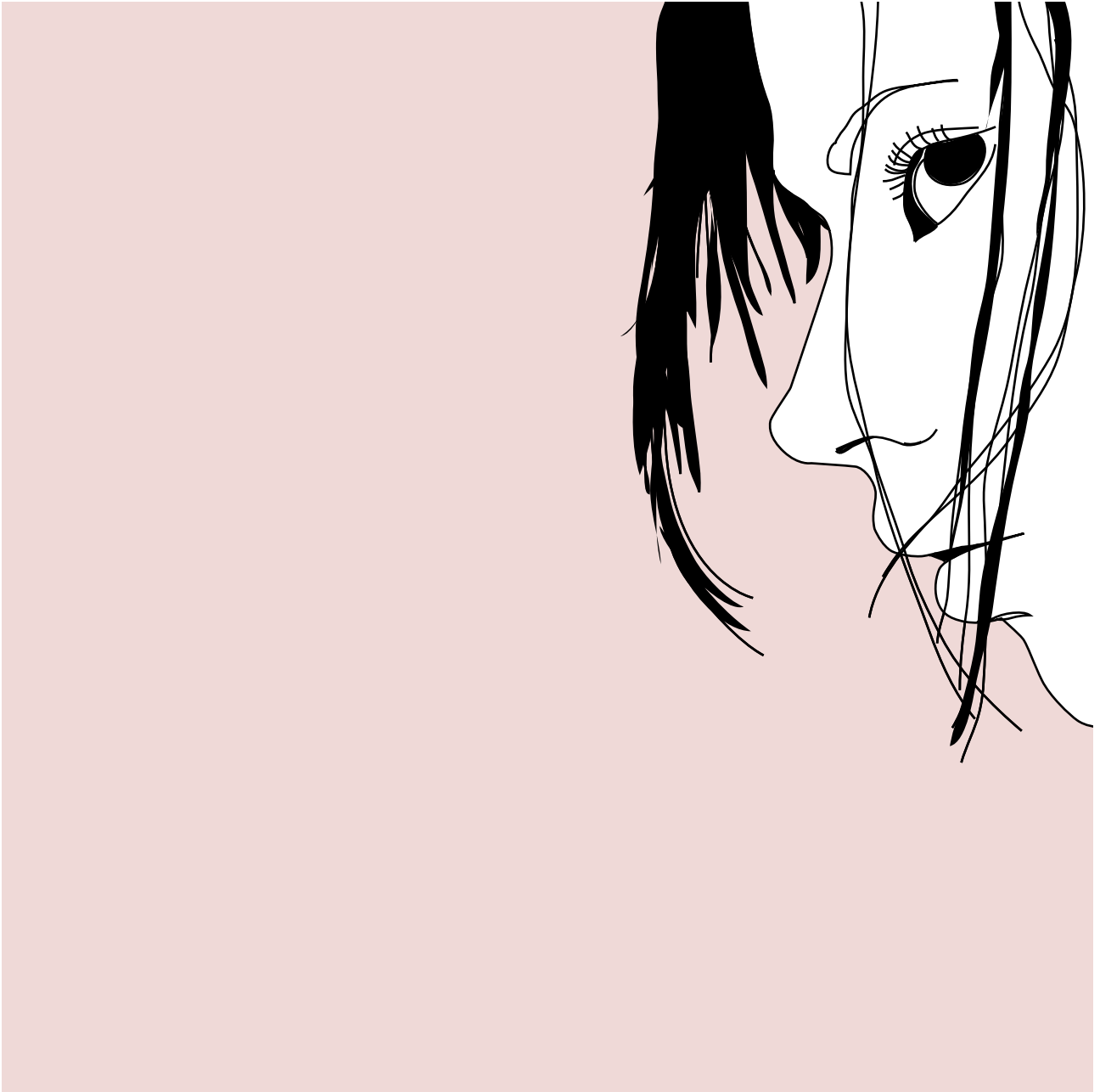
illustration

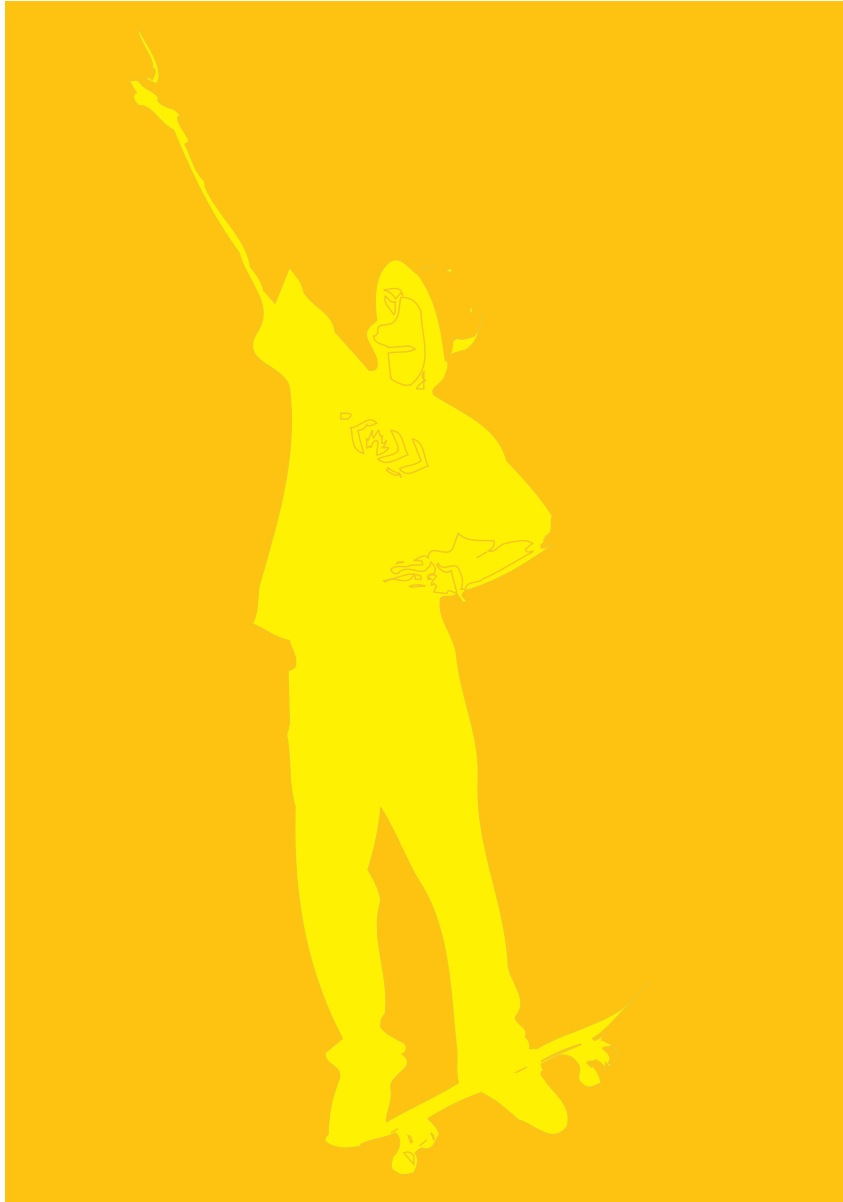
Sidorna som
följer innehåller
lite blandade
illustrationer och
collage

Bruce Lee

Adi's pointin'

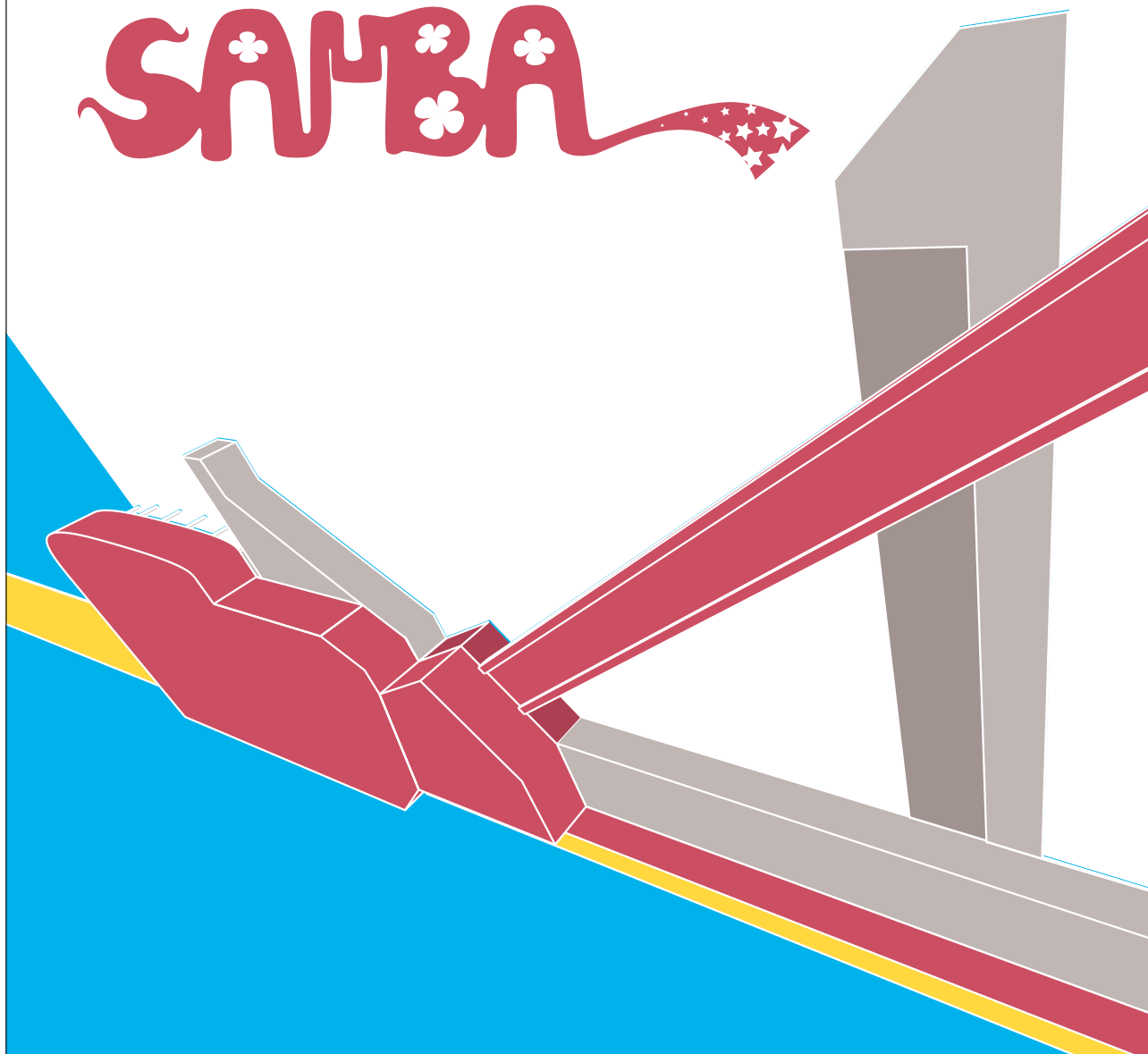

Atumn tower

Alex tecknad

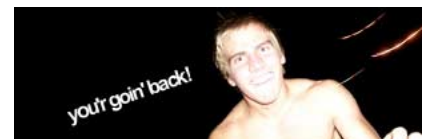
SAMBA

ILLUSTRATION

slutord

Jag vill börja med att avsluta detta specialarbete genom att säga tack till lite folk. Tack till er som ställt upp som modeller och tackelitack till Jerzy som lett mig in i fotodjungeln med början som odräglig ettakladdare. Men nu är jag inne på sista året som from trea och det känns ganska bra.

Varför valde jag att göra en bok/ett kompendium? Jo, det är så att från min synvinkel är detta det bästa mediet att använda då jag

ställt tre krav från början. Krav nummer ett; jag vill kunna arbeta helt digitalt och flexibelt. Två; berörda ämnen skall vara foto och grafisk form. Samt tre; det får inte bli för komplicerat.

Bilderna ni ser här är en salig blandning där artefakter från 1998 finns med i leken, men mest rör det sig om nytagna bilder som mer eller mindre knåpats ihop för det här arbetets skull.

Rasmus Andersson

Född 1983 i Uddevalla och växte upp i Trollhättan med sin Mamma, Pappa och lillebror Andreas.

www.rasmusandersson.com
rasmus@flajm.com

Foto: Camilla Andersson